

בש"פ 2174/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 2174/17

לפני:
המבקשת:

כבוד השופט א' שהם
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

בקשה (שישית) להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996, וסעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה,
ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

בשם המבקשת:

עו"ד קרן רוט

בשם המשיב:

עו"ד ניר אלפסה

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) וסעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער), החל מיום 22.3.2017, או עד למתן פסק דין, בתפ"ח 43725-03-16, בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, בשבתו כבית משפט לנוער (להלן: בית המשפט המחוזי), לפי המוקדם.

2. ביום 13.3.2017, הוריתי על הארכת מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

רקע והליכים קודמים

3. נגד המשיב ואביו הוגש, ביום 10.7.2016, כתב אישום מתוקן בשנית, המייחס להם עבירות של רצח, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ניסיון רצח, לפי סעיף 305 לחוק העונשין (2 עבירות); וכן, קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין. בנוסף, מיוחסות למשיב, לבדו, עבירות של ניסיון רצח, לפי סעיף 305 לחוק העונשין; חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1)+(2) לחוק העונשין (2 עבירות); פגיעה בנסיבות מחמירות (סכין ובצוותא), לפי סעיף 335(א)(1)+(2), בנסיבות סעיף 334 לחוק העונשין; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; וכן, תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(א), בנסיבות סעיף 379 לחוק העונשין. עובדות כתב האישום פורטו בהחלטות קודמות של בית משפט זה (בש"פ 6151/16 מדינת ישראל נ' פלוני (8.9.2016); בש"פ 7406/16 מדינת ישראל נ' פלוני (25.9.2016); בש"פ 8628/16 מדינת ישראל נ' פלוני (5.12.2016); ובש"פ 1029/17 מדינת ישראל נ' פלוני (6.2.2017)). על כן, אתייחס בקצרה לעיקרי הדברים בלבד.

על פי החלק הכללי של כתב האישום, במהלך חודש יוני 2015 התגלע סכסוך בין המשיב לבין קטינים אחרים, אשר יש ביניהם קרבה משפחתית. במסגרת האישום הראשון נטען, כי ביום 25.12.2015, בעקבות שיחת טלפון שבה הושמע איום כלפיו, הגיע פ.א., אחד מאותם קטינים, ביחד עם שניים מבני דודיו, לביתו של המשיב, על מנת לברר האם המשיב אחראי לשיחה זו. בתגובה לשאלתם, הצמיד המשיב סכין לחזהו של פ.א., חתך אותו באמצעותה, איים על השלושה כי יפגע בהם אם לא יסתלקו, ובעט בראשו של אחד מהם.

על פי עובדות האישום השני, הגיע ג'.ח., קטין נוסף, אל ביתו של המשיב, בעקבות מסרים שקיבל, לפיהם יש בכוונת המשיב לפגוע בו וב-פ.א.. בהמשך לכך, השניים התעמתו, תפסו זה בחולצתו של זה, והמשיב הניח את ידיו על גרונו של ג'.ח. ולחץ עליו, וכן בעט בו, ביחד עם עוד אחד מבני משפחתו.

בגדרי האישום השלישי, המיוחס למשיב ולאביו, נטען, כי ביום 15.1.2016, בשעות הערב, פגש המשיב ב-פ.א. ברחוב, ומתוך כוונה לגרום למותו, הוא החל לרדוף אחריו, כשהוא אוחז בסכין וקורא לו לעצור. כמתואר באישום השלישי, פ.א. נמלט לתוך בית בתחומי יפו (להלן: הבית), בו נכחו חמישה נוספים, והמשיב הגיע בעקבותיו. במהלך עימות שהתפתח בין המשיב לבין פ.א., ובמסגרתו חצצו ג'.ח. ו-מ.ח. ביניהם, דקר המשיב קטין אחר - מ.ג., ארבע דקירות בבטנו העליונה, וכן דקר את ג'.ח. שתי דקירות, באופן שהצריך את פינויים לבית החולים, ולאחר זאת הוא נסוג מהמקום. בהמשך, על פי עובדות האישום השלישי, קשר המשיב קשר עם אביו, לגרום למותם של פ.א. ואחרים. לצורך כך, בשעה 21:15, או בסמוך לכך, הגיעו המשיב ואביו, כשהם נושאים סכינים, ביחד עם שניים נוספים, אל חצר הבית, בו שהו, אותה עת, א.ח. (להלן: המנוח), פ.א. ו-ע.ע. נטען, כי עם כניסתם לחצר, התנפל המשיב על פ.א., נשכב עליו, דקר אותו במצחו; בסנטרו; ובדו, ואף ניסה להחדיר את הסכין לחזהו, במטרה לגרום למותו. עוד נטען, כי אביו של המשיב דקר את ע.ע. שלוש דקירות, במטרה להביא למותו, וגרם לו לפצעים בבטנו התחתונה; בצווארו; ובירך שמאל. המנוח, אשר נזעק לעזרתם של פ.א. ו-ע.ע., הרחיק את המשיב מ-פ.א., בעוד אביו של המשיב נמלט מהמקום. נטען בכתב האישום, כי בשלב זה המשיב דקר את המנוח בחזהו דקירה אחת קטלנית, במטרה לגרום למותו, וכתוצאה מכך נפטר המנוח במקום.

4. יצוין, כי במהלך ניהולו של תיק זה, הוגש נגד המשיב כתב אישום נוסף, המייחס לו ביצוע עבירות שוד וניסיון שוד, בשל אירוע שהתרחש ביום 16.6.2015.

5. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים במשפטו.

בבקשה נטען, כי ברשות המבקשת ראיות רבות לכאורה, להוכחת אשמתו של המשיב, ובכלל זה: עדויותיהם של פ.א. ו- ג.ח.; עדויות של עדי ראיה וכן של מתלוננים נוספים; תיעוד ממצלמות אבטחה, בו נצפה המשיב בסמוך ומיד לאחר אירוע הרצח; וכן, מסמכים רפואיים המעידים על החבלות הקשות שהיו מנת חלקם של המתלוננים, ועל סיבת המוות של המנוח. עוד נטען, כי כתב האישום מתאר "מסכת אלימות קיצונית וקטלנית", אותה הפעיל המשיב כלפי מספר קורבנות, ואשר מניעה נותרו נסתרים, בשלב זה. עוד טענה המבקשת, כי בעניינו של המשיב ישויות כלל עילות המעצר לפי חוק המעצרים. לדידה של המבקשת, בשל מעשי האלימות הקשים, המיוחסים למשיב בכתב האישום, אין תחליף ראוי, זולת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. הדיון בבקשה נדחה מספר פעמים, ובמהלך תקופה זו הסכים בא כוחו של המשיב, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת לו. בשלב כלשהו, במסגרת בקשה זו, הורה בית המשפט המחוזי, על עריכת תסקיר מבחן בעניינו של המשיב.

ביום 3.7.2016, הגיש שירות המבחן לנוער (להלן: שירות המבחן), תסקיר מעצר אודות המשיב, שהוא קטין - יליד 8.10.1999. בתסקירו, פירט שירות המבחן את ממצאי הבדיקה הפסיכולוגית שנערכה למשיב, המלמדים על כי מדובר בנער בעל יכולת שכלית תקינה, הוא בעל שליטה עצמית, ושיפוט מוסרי נורמטיבי. עם זאת, ציין שירות המבחן, כי במצבים מסוימים עלול המשיב לנטות להתנהגות מוקצנת. שירות המבחן הבהיר, כי אין ביכולתו להמליץ על חלופת מעצר מתאימה עבור המשיב, משום שנוכח מורכבותו של התיק, החלופה האפשרית היחידה היא שילובו במעון נעול, אך בחלופה זו קיים תור המתנה ארוך, ולפיכך ניתנת העדפה לנערים עם פוטנציאל שיקומי, ואילו למשיב צפויה, אם יורשע, תקופת מאסר ממושכת.

ביום 19.7.2016, האריך בית המשפט המחוזי את מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו. בהחלטתו, הבהיר בית המשפט המחוזי, כי הבסיס לבחינת מסוכנותו של המשיב, בהיעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, הינו "אירועי כתב האישום", אשר די בהם על מנת ללמד על "מסוכנות בעוצמה משמעותית ביותר", שאף "קרמה עור וגידים, והקיפה מספר אירועים ומספר קורבנות עבירה". בית המשפט המחוזי הוסיף עוד, כי קיים חשש להימלטות של המשיב מאימת הדין, אם ישוחרר לחלופת מעצר. על יסוד האמור, קבע בית המשפט המחוזי, כי הדרך היחידה להבטחת ביטחונו ושלומו של הציבור, היא באמצעות מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

6. בתום שישה חודשים ממועד מעצרו של המשיב, הגישה המבקשת בקשה ראשונה להארכת מעצרו ב-45 ימים, החל מיום 12.8.2016. ביום 8.9.2016, נעתר השופט ח' מלצר לבקשה, והאריך את מעצרו של המשיב כמבוקש, אך הורה את שירות המבחן, להוסיף את שמו של המשיב לרשימת ההמתנה למעון נעול (בש"פ 6151/16 מדינת ישראל נ' פלוני (8.9.2016)). ביום 23.9.2016, הגישה המבקשת בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים, החל מיום 26.9.2016, וביום 25.9.2016, קיבל השופט מ' מזוז את הבקשה, והורה על הארכת מעצרו של המשיב (בש"פ 7406/16 מדינת ישראל נ' פלוני (25.9.2016)).

ביום 1.11.2016, הגיש שירות המבחן הודעה מעדכנת בעניינו של המשיב, לפיה תקופת ההמתנה לקליטת נערים למעון נעול היא שישה חודשים, וזאת ככל שלא תהיינה קליטות חירום של נערים מתחת לגיל 14 שנה. בהמשך, ביום 7.11.2016, הוגשה בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים, החל מיום 10.11.2016, וביום 5.12.2016, נעתר השופט ס' ג'ובראן לבקשה, והאריך את מעצרו של המשיב (בש"פ 8626/16 מדינת ישראל נ' פלוני (5.12.2016)). ביום 14.12.2016, הגישה המבקשת בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים, החל מיום 23.12.2016. בהחלטתו מיום 21.12.2016, האריך השופט נ' סולברג את מעצרו של המשיב, אך הורה לשירות המבחן לשוב ולבדוק את שילובו של המשיב במעון סגור. זאת, בשם לב להימשכות ההליכים במשפטו של המשיב, ולכך

ששהייתו הממושכת במעצר הינה מכבידה (בש"פ 9731/16 מדינת ישראל נ' פלוני (21.12.2016)). בהמשך לכך, ביום 4.1.2017, הגיש שירות המבחן הודעה מעדכנת לבית המשפט המחוזי, לפיה אין צפי לשילובו של המשיב במעון נעול.

הימשכות הליכי המשפט מעבר להארכת המעצר הרביעית, הובילה לבקשה חמישית, מיום 29.1.2017, להארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים, החל מיום 6.2.2017. ביום 6.2.2017, נעתרה השופטת ד' ברק ארז לבקשה, "בלב כבד", אך הורתה לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים, אשר יתייחס לאפשרות של איון המסוכנות הנשקפת מן המשיב, באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 1029/17 מדינת ישראל נ' פלוני (6.2.2017)). בהתאם לכך, ביום 26.2.2017, הגיש שירות המבחן תסקיר משלים בעניינו של המשיב, בו ציין, כי המשיב מגלה תפקוד תקין, משתלב בחוגים ובלימודים בתקופת מעצרו, והינו בעל יכולות ורבליות גבוהות. עם זאת צוין, כי למשיב ארבע עבירות משמעת, ולמרות התרשמותו של שירות המבחן, כי הבית, אותו הציעה ההגנה להעמיד לטובת חלופת המעצר בעניינו של המשיב, מתאים לפיקוח אלקטרוני, קיים קושי בהערכת יכולתו של אמו ואחותו לפקח עליו. על כן, ובשים לב לעבירות החמורות המיוחסות למבקש, ולנוכח השלב ההתחלתי של הפנמתו את חומרת מעשיו, התלבט שירות המבחן באשר להמלצה הנוגעת לאפשרות הפיקוח האלקטרוני. על רקע תסקיר זה, הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר, על החלטתו של בית המשפט המחוזי, מיום 19.7.2016, אשר דחתה את עתירת ההגנה להורות על מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני. בהחלטתו מיום 7.3.2017, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, בצינו כי במקרה דנן, נדרשת חלופה הדוקה ומשכנעת במיוחד, אשר אינה מצויה לפניו. זאת, לאור מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובין היתר, בשל העובדה כי שירות המבחן לא המליץ "באופן ממוקד" על מעצר בפיקוח אלקטרוני.

הבקשה להארכת המעצר ב-45 ימים נוספים

7. ביום 8.3.2017, הגישה המבקשת בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים, החל מיום 22.3.2017. בבקשה צוין, כי כתב האישום מתאר מסכת אלימות קיצונית וקטלנית, אותה הפעיל המשיב כלפי מספר קורבנות, ואשר על בסיסה קבע בית המשפט המחוזי, כי עוצמת מסוכנותו של המשיב הינה רבה. עוד הזכירה המבקשת, בהקשר זה, את כתב האישום הנוסף, אשר הוגש נגד המשיב במהלך ניהולו של תיק זה. בנוסף, טענה המבקשת כי שירות המבחן לא נתן המלצה ברורה וחד משמעית באשר לאפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני, וכן הוסיפה, כי קיים חשש להימלטות מאימת הדין בעניינו של המשיב, נוכח העובדה כי הוא נעצר לאחר עשרה ימים בהם היה דרוש לחקירה. אשר להתקדמות ההליכים בתיק, ציינה המבקשת כי עד למועד הגשת הבקשה התקיימו חמישה דיוני הוכחות, ונקבעו שלושה מועדי הוכחות נוספים, כאשר שניים מהם קבועים במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת.

הדיון בבקשה

8. במהלך הדיון שהתקיים בפניי, ביום 23.3.2016, הוסיפה באת כוח המבקשת, עו"ד קרן רוט, כי פרשת התביעה קרובה לסיומה, כאשר העדים העיקריים נשמעו בדיוני ההוכחות שכבר התקיימו, והיתר אמורים להעיד בשתי הישיבות הנוספות, הקבועות לחודש אפריל 2017. הובהר, כי במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת, יעידו עדים טכניים, כך שצפויה להסתיים פרשת התביעה. עוד ציינה באת כוח המבקשת, כי מתקיים הליך גישור בין הצדדים, לסיום התיק בהסדר. המבקשת טענה כי נקודת האיזון נוטה לעבר המשך מעצרו של המשיב, הן משום שההליכים מתקדמים, ופרשת התביעה מצויה לקראת סיום, והן בשל העובדה כי בראשית הדרך, החלופה למעצרו של המשיב הייתה במעון נעול, חלופה שאינה ישימה, ואילו כעת ההגנה טוענת למעצר בפיקוח אלקטרוני, כלומר לחלופת מעצר בקהילה.

בנוסף, חזרה באת כוח המבקשת על טענותיה בדבר מסוכנותו הרבה של המשיב, והחשש מפני הימלטות מאימת הדין, ועל הסכמתו של המשיב, בדבר קיומן של ראיות לכאורה. עוד טענה באת כוח המבקשת, כי שירות המבחן לא המליץ, בתסקירו האחרון, על חלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני, ולשיטתה, חלופה זו לא הייתה מתאימה "גם לא בתיק חמור הרבה פחות".

מנגד, טען בא כוח המשיב, עו"ד ניר אלפסה, כי חלק מעדי התביעה שזומנו לדיוני ההוכחות שהתקיימו לא התייצבו, וכי עדים, אשר באת כוח המבקשת תארה אותם כעדים טכניים, אינם כאלה מבחינת ההגנה. עוד הוסיף בא כוח המשיב כי להערכתו, לפרשת ההגנה ידרשו שתי ישיבות "או ישיבה וחצי", ונראה בבירור כי יהיה צורך להגיש בקשה נוספת להארכת מעצרו של המשיב, ככל שהליך הגישור לא יצלח. אשר לנקודת האיזון, טען בא כוח המשיב, כי נקודה זו "זזה תמידית לטובת ההגנה". עוד נטען על ידי בא כוח המשיב, כי שירות המבחן התייחס בתסקירו האחרון, להיתכנותה של האפשרות להעברתו של המשיב לחלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני, ועל כן, לדידו, יש מקום לבחון את הבקשה בעניין זה, אותה דחה בית המשפט המחוזי. לשאלת בית המשפט, השיב בא כוח המשיב, כי יטען במסגרת פרשת ההגנה, כי לכל היותר נעברה על ידי מרשו עבירה שאינה רצח בכוונה תחילה, ואין לשלול את האפשרות כי הוא פעל מתוך הגנה עצמית.

בסיומו של דיון זה, הוריתי לצדדים למסור הודעת עדכון, ככל שיהיה בתוצאות ישיבת הגישור כדי ליתר את ההכרעה בבקשה זו. ביום 26.3.2017, הגיש המשיב הודעת עדכון, לפיה הליך הגישור לא צלח.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בבקשה להארכת מעצרו של המשיב, והאזנתי בקשב רב לטענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה, כי דינה של הבקשה להתקבל.

10. כידוע, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת לנאשם וזכותו החוקתית לחירות, לבין האינטרס שעניינו שמירה על שלום הציבור ובטחונו (בש"פ 9940/16 מדינת ישראל נ' פלוני (29.12.2016); בש"פ 1383/16 מדינת ישראל נ' פלוני (22.2.2016); בש"פ 8619/13 מדינת ישראל נ' פלוני (8.1.2014)). במסגרת איזון זה, שומה על בית המשפט ליתן את הדעת למגוון של שיקולים ואינטרסים מתנגשים. מן העבר האחד, יש לשקול את המסוכנות הנשקפת מהנאשם, כפי שזו נלמדת מאופי העבירות המיוחסות לו ומנסיבות ביצוען; את עברו הפלילי; ואת החשש מפני שיבוש הליכי המשפט והחשש להימלטותו של הנאשם מאימת הדין. מן העבר השני, יש לבחון את עוצמת הפגיעה בחירותו של הנאשם, הנובעת, בין היתר, מקצב התקדמות ההליך המשפטי בעניינו, וממשך הזמן אשר חלף מאז הושם הנאשם במעצר. כאשר קצב התנהלות ההליך המשפטי אינו משביע רצון, תנוע המוטלת לעבר זכותו של הנאשם לחירות, ותגבר הנטייה לשחררו לחלופת מעצר (בש"פ 4166/16 מדינת ישראל נ' אבו רזק (25.7.2016); בש"פ 5816/15 מדינת ישראל נ' דריימן (9.9.2015); בש"פ 3343/13 מדינת ישראל נ' אוחיון (3.6.2013)).

11. ועוד יש להדגיש, כי אין דינו של נאשם אשר ביצע את העבירה בהיותו בגיר, כדין נאשם אשר עשה כן בהיותו קטין, כבעניינו. שעה שעסקין בנאשם שהוא קטין, נדרשת בחינה מדוקדקת וקפדנית יותר, שמא ניתן להגשים את תכליות המעצר בדרך של חלופת מעצר הולמת, אשר תאיין את מסוכנותו של הנאשם, מחד גיסא, ותצמצם את הפגיעה

בחירותו, מאידך גיסא (בש"פ 5073/14 מדינת ישראל נ' פלוני (25.7.2014); בש"פ 6787/12 מדינת ישראל נ' פלוני (24.9.2012); בש"פ 5943/12 מדינת ישראל נ' פלוני (11.9.2012)). יחד עם זאת, וכפי שצינתי בבש"פ 8619/13 מדינת ישראל נ' פלוני (8.1.2014), "מתפקידו של בית המשפט להגן על כלל הציבור, מפני מי שעלול לסכן את שלומה ואת בטחונה, וזאת גם שעה שמדובר בנאשם שהוא קטין. לפיכך, עצם עובדת היותו של הנאשם בגדר קטין, אין בה כשלעצמה, כדי להקנות לו חסינות מפני מעצר או מפני הארכת מעצר, כאשר לא ניתן לאיין את מסוכנותו בחלופת מעצר הולמת, או כאשר התנהגותו של הנאשם הקטין מוכיחה כי אין ליתן בו אמון" (שם, בפסקה 15, וראו גם בש"פ 5943/12 מדינת ישראל נ' פלוני (11.9.2012)).

12. בנדון דידן, מיוחסות למשיב עבירות מהחמורות ביותר בספר החוקים, ובכלל זאת עבירת רצח בכוונה תחילה ושלושה ניסיונות רצח נוספים. אין חולק, כי על פי עובדות כתב האישום שהוגש נגד המשיב, עוצמת המסוכנות הנשקפת ממנו היא גבוהה ביותר. עבירות אלה מתווספות לכתב אישום נוסף התלוי ועומד נגד המשיב, בו נטען כי הוא ביצע עבירות של שוד וניסיון שוד. עוד יש לציין, כי קיים קושי ליתן אמון במשיב, בשל הימלטותו מן הדין, למשך עשרה ימים, עובר למעצרו, שעה שהיה ידוע לו כי הוא דרוש לחקירה. זאת לדעת, כי במהלך תקופת הימלטותו, שהה המשיב ביחד עם אמו, באותו מקום, המוצע על ידי בא כוח המשיב לצורך שהייתו במסגרת האיוזק האלקטרוני, בפיקוחן של אמו ואחותו. בהינתן העובדה, כי בעניינו של המשיב נדרשת חלופה הדוקה במיוחד, אשר תאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, וכאשר חלופת המעון הסגור, העשויה להוות חלופה מן הסוג המתואר, אינה ישימה בעניינו, נראה בעליל כי כל חלופה אחרת לא תסכון. נזכיר, בהקשר למעצר בפיקוח אלקטרוני, כי שירות המבחן לנוער לא המליץ, הלכה ולמעשה, על חלופה זו, ואף ציין כי קיים קושי בהערכת יכולתן של אמו ואחותו של המשיב לפקח עליו.

לאחר שבחנתי את כלל השיקולים לכאן ולכאן, שוכנעתי כי נקודת האיזון בעניינו של המשיב לא השתנתה, וכי אין מקום לשקול, לעת הזאת, את שחרורו לחלופת מעצר, שאינה במסגרת מעון נעול. אכן, קצב ניהול ההליך המשפטי לא היה משביע רצון עד לאחרונה, ואולם, סבורני כי ההליכים בעניינו של המשיב מתקדמים, לפי שעה, בקצב ראוי. כך, פרשת התביעה צפויה להסתיים במהלך שתי הישיבות הקרובות, שנקבעו בתוך תקופת הארכת המעצר המבוקשת, ולפרשת ההגנה נדרשות, להערכתו של בא כוח המשיב, כשתי ישיבות נוספות. ער אני לחזקת החפות הנתונה למשיב, בטרם נקבעה אשמתו, ולא למנטיס החיוביים שהעלה שירות המבחן בתסקיריו, בעניינו של המשיב. יחד עם זאת, אינני סבור כי בשלב זה, אף שחלפה מעל לשנה מאז נתון המשיב במעצר, יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר. זאת, מששוכנעתי כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב, אשר עומדת על רף גבוה, כפי שניתן ללמוד מהמעשים החמורים המיוחסים לו, אינה ניתנת לאיין, בשלב זה, בחלופה כלשהי (שאינה מעון נעול), ולנוכח העובדה, כי ההליך המשפטי בעניינו של המשיב מתקרב לישורת האחרונה.

13. על יסוד האמור, החלטתי להיעתר לבקשת המדינה, והנני מאריך את מעצרו של המשיב ב-45 ימים נוספים, החל מיום 22.3.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 43725-03-16, בבית המשפט המחוזי לנוער בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

14. עם זאת, אכיר תודה לבית המשפט המחוזי, אם יעשה מאמץ, למרות העומס הרב המוטל על כתפיו, על מנת לקבוע ישיבות נוספות במהלך תקופת הארכת המעצר הנוכחית, כך שפרשת הראיות תסתיים, או תהיה קרובה לסיום, בתוך תקופת ההארכה המבוקשת.

ניתנה היום, ו' בניסן התשע"ז (2.4.2017).

ש ו פ ט
